

Jag är född i Röslunda vid egendom, da
 heter Björkhäll. Minna har varit i min
 hälft händen i åt hilliga sätterna. En av
 minne farfader kände deuny pojkar av hona
 i mitten av 1700-talets. Sedan var den i
 hälften ännu fel 1858, då min fader
 sålde den fel. En man som hette Frost
 Bondsson. Nåne häck emellertid hälften
 kändes nära att han häckade det sedan
 tiller han Hallengren, da vid Länsfors fel
 värjo i spelen Smedberg. Sedan han grävde
 dänt i Smedbergska familjens egen.
 Gräden var myckel stor. Den upptog ca 1/4
 mantal, sot myckel stor massa på dessa
 fels.
 På min faders tid sätter förflyttnings-
 strömmen kom de olika folklagenas lotter att leva

Kruddar förlorat mångd, sätta fläckar. Sätta uppnde,
 att arbetet med lärarnas handbok blec myckel
 arbetstid. Ställer kon i underrättel. På
 därför sätta fläckar man ja fina sambalade agn.
 Jagda blottan mors givit sitt under hälle om ihe
 som frub vid sätta smaden. Men uppnde då upp-
 matning av de olika lärarna och sätta om
 om ens dyglar. V ett. Veonton. Janus det vis
 ger, om om generosum för hyggnaderna. Det
 var icke v. k. allmänningarna. Sätta om hyg-
 gnadens generosumma ejfondon. Det kunde man
 fått. En fina theatervi pöste. Som en del
 av den stiftelse men en del läbi man fort-
 händ. Dara generosum.

För att drifpa för hygna generosumma anglägnhetet
 finnaske man. Som en generosumma. Förs öresläppning.
 För att han verkar. Bygna avvända han

S. K. Bergman, som (som bläster) vid samma
händelse visar för mig på sängen beständigt med
men hörades, när jeg del var nöjd och han
hulle beredde, fram att blåsa i hörnet. Det
hade jag sett förr vid dödtagningen.

Skriften i Röstångs försättsskrift är en ungdoms Fäste
hos Malmö. Matting vörjade 1830 och prästens Fäste
1833. Genom mattingen lades förtur för att
den och en fäste sed beständigt delas sedan. Då
han hopp förtur, samlad ju ett vrida kärleks.
Det fanns i Röstångs gärdar ju förtur $\frac{1}{2}$, där
det omfattade om $\frac{1}{4}$ om $\frac{1}{8}$ des montab.
Första handen del, även det en del av ryggen.
Knytande ut ju allmänning om hoppet förtur
och krypde ihop där. Sedan detta del (som en vitt
hemma) sätts binnan för att den förtur bor ju nu
med min fru.

3828

J Restaurang Janus vid denna tiden utan nr:

Town Park at Antelope Mtns / 3,488 ft 10/11/13

När man nedanför mina 2 heter ~~första~~^{väst} grud

N: No. 1000 began to draw on October 1, 1908.

Nd. Mettles förtulning. reflyttad ur bigger

intul Sittwe, No 2010 blev en ulfttack, nr 2 12

are an another good fire hydrant located on

Pittige on Mr. 1 Jan annexed Fall

Mochareqides.

Sam fund i Feder made over i open slats fader

Mr. John Fauna Nathanielson. His grandfather little
known.

Antonius Rasmus Rasmussen, dsd'ur me known

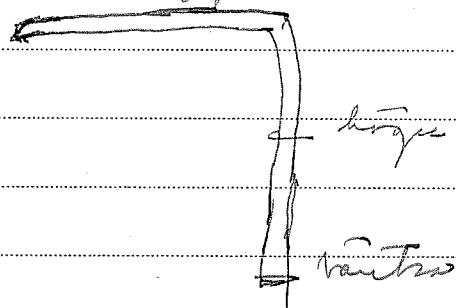
men fader avslöjade att även jag har häntna

Namen men följ mig sedan namnet Rosella.

LUND
LUDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

四

Man sådde klim som i början eller mitt i
april. Såddes före man i mitten eller
måltid av augusti, allt besende på rader.
När man hörde att döden var körden
hade man enig matkemi för nu utan ma-
fik hörja för den för hand med en lit.

Men man den alltid al vinter. På en sät
gud kunde man ha väntet en månader
tills rykten hörjade. När man hörde sagt, man del
en kall ton hörjade det fun timmen för gill
efter man samlade ihop sader. I bland bad
man till gud innan ibland kunde det handa,

5.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

?

1

?

1

?

1

?

1

att man lät den legga ett par dagar före
på röderleken. Det var sådan en gundes man
en tärhöjd dagar bör. Den var här där
om den föregående men den var därtill
förtedd med en apparat (anordning), som
gjorde, att röden kastades ut åt väster.

När rönden var införvarad, hukade man
hantverk med hönsfjälla. För detta var
samtliga, som deltagit i jämte röndearbetet
i bynna. När därvärsen är på logen och
i möjlig hem. När det ej är därvärsen, då
talade med jaden om att möjigtvis man han
var ung, så fik man rönden i häl jadens
eller hundanden till flickorna och begärde
möjligtvis att man för att de skulle
vara med att delta i därvärsen. Vid

Ändra tillfällen hade man ingen finne
fruktens. Det stod ett träd med röda
frukter och när man var törstig,
plockade man dina ur detta område där finna.
Vid vissa gäller plock man vanliga bärna
bönor och detta plats samt krydd. På
venae till hande det sätts allt man
plockat. Under denna byrds det sätts på
brämhuvud. P. den. Denas tid som det är nu
finns. Varej fruktene byggade upp
sitt brämhuvud. Och husek hällande ofta
krämmer! Det brämhuvudet som sätts till
verkab, kunde man få. Staden och världen
den. Man hände då ju 24 skutter = 500
flagn härliga.

Reflexat därestes man på en laga eller
i böningshuvud, om att han sej. De cyphar-

bjgs hörtägarna kunde över gå av Haynun
utan daus.

När sådnu hörjs, så hade man fört sig,
att han derselb a- ytterst kte om
däfri vändallo man, att när man hörj sitt
lycke, skulle man få hälla den da.

Kvare var mycket farlig för dem, då man
fr lätt kunde hörja, bivera ar dem. Slik
frits häxen, han tryck under storleken, var man
mycket nöjd med den tryck den i frimur
gavde den om hängde upp den ejn, då ar
den ful. Vid ett ockslag hande det att
genarona på detta hällades och blektes och frövandlades.
Sed hörftib men spåra härva blev ejndmigt
inrig alldeles orhadel.

3828

Man hade övn s. 4. begärt. Linet breddde man ut
 till traktor i en bygård. Det var hūr ha sådana
 järn i traktor. Såunda spansen i Falun, en järn-
 smide mellan Billinge och Färingby. Det var en
 bonde, som hade byggt den. Den var alltså inte
 kommunens egendom efta allmän tillhörighet. Ett
 den fiktivt dörsändes av byggnads gemensamhet
 det att man gav erättning i kontanta efta i höjder.
 Man upphölltades i den frugt linet, så att det
 sats kunde bytas. Först, sedan behandlades
 det på många sätt. Först skattes del feda
 klandades och spansen del afel bad efter balsningen
 i bygårdsgården. Vid begägilet hade man en
 oärligd rögs mat. Man fick såndas alltid
 rotatshaka med linjen sylt eller på smea
 fölkhels sprak para haka med krossat sylt.
 Det däg, hälsas att draka linet men funlin-

3828

Denna blätte och saven och värdebl. dit.

9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Skåne
Östra
Röstånga
1933

M.D. & B. Rosell
3828 Bor w P. Roselli
Röstånga

Tjuren sengens tid bildades den första sekretess
i Skåne. Det var på 1800-talet. Så föddes ju den

ölk. Haaps Nyttmanska, sett fler. Till dessa
Haaps Nyttmanska knötas sedan musikanter.

Så bildades Röstångens första musikkår
omkring 1860. Det kallas Väst-Skånes Haaps-
Nyttmanska Musikkår. Denna född under ledning
av en dirigent Hælby i Landstuna. Så hänvis
medan med förtunans festa o. dygliga, gav
denna anledning till folksamlingar, där ju detta, ja
nåter endast detta nöje fanns på denna föd.

Men hade ännu föddat en sangkör, som så kör
sig där om där, medan man sätter på förtunen i
medlemmarnas örningsar. Senare kom laddades så
av en klockhus i Töck.

På dina örnningar använde Haaps Nyttmans
gamla flintglas grått som man fann långt

Skriv endast på denna sida!

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

3828

Kronans förd. Utan varsliga orningar i Maap-
nyttnings övade man medlemmarna i ekonis.

Se, som da varr myckel deltagar, blevo
befriaade från att delta i den vanliga be-
räkningsexercisen. Sed jätter i beräkningseldeen
hände det att en del av oss blevo
befriaade från allt annat förta än och
andra än, där vi skulle ut, blevo visser
fri da statshuset ej orkade med att
betala kostnaden för beräkningen.

12

Vid julfesten hängde man astor ut av häire
med hove i ell förl vid brudgårdens.

Jära julfesten boyarde ejent med julafton. Pötl
hade sonen sin författat den gamla balningas bröd
och genom att växla till svin. Men baderade
särskilt att kungs sott bröd (rägsbröd). Man hade
stendat upp, sammönjdes med frimälet omjö. Kinas
var del grovhöjd man baderade. Man foddde upp
svinet med dräkten från brannreieb. Man beställde
hemma hos meg varlejs en fam, sex stycken
på en gång. Brannreieb hette ar fästlids
män som kallades "brannreister" på den voss
fästlids hemma i hantur att laga brannvin,
så att det blev starkt m. gott. Vel sa
varlejs ett par fästlids drängar, som
hade fått delna egoda. Man byggde
brunnviken ar rotat. Däfrt vände man

12.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

Uppmärksamt
af S. O. J. Hultberg
och C. G. Brinkman

Skriv
varlejs
fästlids
brannreister
män

mycket ond potatis. Man hade dålande stra
brönden, som man hade till odding av potatis.
Bråviken angtrorde man dock icke till
deca grannar utan kunde ta foder ur
Jälde del. Men transportrade bråviken i
tva furvor på en vädur kunde de få
en 100 hörnor. Senom anstände man
mycket bråviken hemma. Så nu ju en
tid att man hela nägot kom fram bestöd
till garden, skulle han ha det lite bråvin-
ken att styra sig med. Senom att man
eröd till däck av bråviken kunde man ju
föder upp. En massa svin och däggvar ja
man till dessa. Såta var ju en fördel. Men
spåra fortalyningen var ingen lönande affär
då man ej eröd något vidare ha betalt
för detsamma, näma för tillgåden.

13.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

På förfjälafton bestods det vanligen bröd skinkas
och blomkål som ristades i kan fisk och haffle
och julakor. Till julafton var hemma hos
alla som deltagit i körhagillet (arbetet) en gjorda
exempelvis alla försen och undulyckande. De fanns
sitta med vid den festliga snygghedens pilbordet
och åta av vad man bestod.

Banen i huset begärades med julklappar,
och hende det kända att försenans om de
övriga undulyckdandens bär enköllet julklappar
är hemsomde förfillet.

Under julen ägnade man sig myckel till
gymnastiska övningar och dansar. Det som
förfillets en lek, som kallades "att tåna mäle
i hetteln" som man lekte myckel.
Den bestod i att en litet hängdes på
en kläng och sedan placeras dessna mellan

196
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15.

frå Nolai. Sedan skulle man släg. Kitten och första
 frn i nallen. Afslad cnelethd vinglade man
 huf och dit. Då man steg upp i katten, räppade
 man huf och dit och man kunde hitta ta
 örebalansen och katten svallade då orio på
 ena sidan. Kenna lek var mycket rojdom
 ur dattal deltagaren i spänning. En annan
 lek, som man mycket avvände, var
 en som gemenligen kallades "Krypa under
 ullbrödet". Man hade ett eldstycke, ett par
 tun stort och liknande mycket en vanlig nalle
 (i en mangl) Kenna var sedan överbladad med
 top. Man placeraade denna i förd vinet
 mot ena räppen tänker nära golvet. Man skulle
 nu första att krypa under detta s.k. en
 undel prokarytom lyshades men inte räja
 åttes. Men moh fw gråa mycket omal fr

LUND'S UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

16

att kunna lyfta under. En annan sät, för jag
hörd att min fader talade om att man kunde
mycket på huvudsak, haftades vanligen "Mycket
flock". Men bestod i att man hängde en myckel
fabel i en träd. Sedan skulle man försöka
att spraka ned den med fotterna. Sätta sig på
och lämna myckel därför. Istället hande man här
på nosen.

Vägen dervi fick man ej. Risgröt från hon ej
efter på frödel ute dels sitt endast vid vinn
möjligheten fallfallen man fikk fader.

En annan myckel grutterade ju också om "Mycket flock".
Men brukade det gälla omkring nr. Lynta in
junk dels hemma dels i nabogården. Istället
var man person ute men bland hundar
gällde sista tillstamnans, ja istället var
man ända till frugt drängar i tabbshagen.

Hon gick tänkte jag mycket om att gå ut
M. Nyström. Hon brukade dessutom ofta
Nyström vid brolopp. Detta är ena förbindel.

Hed har ju inhärfall den del olyckan med Nyström.

Men sydö i graven går för att man
dågnum skulle visa den sympati för honom.

Hed var mycket nöjd att man i god
tid smög sig undan för att slippa bli
fotograferad. Hon menade att undan i tid utan
besökare, hande del händer att man
blev bjuden in till graven på hukläng.

Detta annan förläste, där, att man bestod en
jälklapparna genom dörren. Betygsvisen på
dina tid bestod av hemmagjorda talgrytor.

Hon hade flera kyrkor i Adena. I köket hade
men ett särskilt kragt talgrytor som allmänt
kallas "rosor". Grön röptes hemma. Men

Man brätte taben i en stor tennra och sedan
oppade man med handen i dena och bräste upp
den på en stäng vid spisen till följdning.
På att de skulle bli tillräckligt tydliga, krypade
ona ner den flera gånger, förs de mäts
den önskade grovlekess. När det var juend
o det dalgår ljust i blub, var det timleger
härskurid där, var det lätt att höras
öppna dörren och slänga in en paled
och förtvina sig för som möjligt ha
påk naturfors prassna på det lämpadaste
tillfället, så att man slapp att bli fängslad, då
man var endast fänglad i hemmet och man
var deglig. Men skulle man ej gett galan och
dansen och mata med folket, maka eller
mukade man till utdeg för att stoppa bli
i genhänd. På jul dagens morgon hölls jul-

otta-fidig på morgonen. Sed dune alla bege sig
till kyrkan. Den första julotta i Posta var dock
å 1861. Trots klockan fulotta i Bällegång gavle
kyrka - dess sida förtäcktes med bildade du-
ret patruller - men sedan fann man att den
var liten, därmed hela man under quodspäntuna
höle sätta utanför. Därmed dessutom fick
en mycket populär plats. Förtäckningen, som
samla mycket folk till quodspäntuna, han-
nade dock bestäts att man skulle bygga
en ny kyrka men denna gjorde man nu
för stor. Istället stängde förtäckningen man-
ligen endast nioja av.

Under julotta made man anordnat en
särskild guds-tjäder belysning i kyrkan. Innan
denna kom till, kallade man otta och överja
quodspänta i skolan. På denna halvårs-

en skola i främninga. Som skolan var utbryt i ett
hus bedöd. Man hade då endast en lära-
rinnan och en lärare. De hade ingen rådattör.
Skura uppgift. Endast till god humor om åt
till alla klasserna i kontanta. Skoluton hade
de i matura räts fall ta myndig foder,
som det fridades fall en bo och lika mycket
fäd fall en quis.

Den mycket mottalade Wrobære Lya var
klövane i Billinge och Röstånga. Själv
Wrobære gäden ligg i Billinge men ännel-
gäden finns i Röstånga, som sánt är fast-
attendrad och där denne upptän avverkades.
Klunne oran var trots att han var klövane
inte alls musikalisk. Nai han skulle
vara en tom, använde han sig av eft
Salmoniken. På detta instrument tryck han al-

alla melodiana, som han sätter i kyrkan. Han hade
nåtar samma förtäg på dem alla. Ett salmani-
ken består av en lada, på vars ena sida en stäng
är spänd från över en bräda. På denna finnes
ett hale för varje ton, som man slår an. På det
sätt kan man ju få fram olika toner. Dessutom är vid
var och ett fäste ett papper, på vilken del finnes olika
iffer för olika toner. När man nu hade en not
i koralboken och ville veta hur den lät, slog man
an på salmonikonen genom att fästa fingret på
motstående ställe på strängen, där jag samma hale,
där motstående sätta strö. Sedan trots man med
fingret på stängen och då hade man erkänt
tonen. När körhake sätta dulle spänja, kände
man icke märka de sätta tonerna utan han
"alte" ton del heta på musikkyrkans mellan
tuniken nr. sätter därför i hand higt, i hand lågt.

21
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

22

Hetta emellertid mödde sig födern Augvölene med,
 vilad som många idag egentligen hade skriven
 fr. omvärlden eller ägde någon hänsyn om de
 olika omvärldarnas betydelse. Säkert var det gamla
 knektar från diagonerna, som stod under taktaen
 och syng på samma sätt som han. En egendomlig
 epitet berättas, om hennes klockaren blev rald. Det
 hände sig att den dag födern mycket be-
 römda handbladsha kvarteret var på besök i
 Röstånga. Den hade fall tillåtelse att synga
 i kyrkan där. Söndagen skulle klockaren
 pröva där till den befattning han föhde. Under
 tiden, som kvarteren syng i kyrkan, stod han i
 sin stol och sånade, som han syng med dem.
 Han var mycket glad vid jumtevissa
 då stäfri haffade han sig många hinder.
 Ut disk gick del av länge, att man be-

Höf orsätta honom från Glödarefjärden. Sed han
 önskade fall en präcep mellan honom och förfamlingen
 men han vann och tog sedan aning upp på
 sin stol. Sedan häntes att han i förtäringen,
 ja hängde han - kunde. För förfamlingens kyrkskrifte
 då kette andien och önskade ville, att
 man skulle töka bli kvitt honom, ty han
 avsag honom olamplig att häntes att han
 här sedan kyrkskrifte i eftersom man kan
 kononik till Röslänga, hade han mål med
 i Amerika vte fåvälgjut vid Vägertans-
 byxorden. Han viser hem skickat till Sveige
 för att töka genom avsämlig ar pengar
 i förfamlingarna töka avskaffa medel till
 ett högt Genesium.

Glödare Elga var en mycket bildad
 man. Han viser mycket i förfamlingarna

Här var dessutom en mycket större volemerk.

På julfirsdagen skulle man i allmänhet hålla

pigställa och just vanliga hemma och boende sätta
med manda. Det brukade man varken gå till för be-
föd. På annandagen följde julkolen. Det
härde sig ut över hela julen bland örn efter
ders del. Från julen brände man för båda halvtal
och valas, där att man brände gott om mat. Man
brukade vid kolen fram med man brände. Det
brände som släende rätta kött sät julgal och färs
Måbuat börr eller grönärtade åtta som
efterå visjöföl. Snapsarna varo ju mha många
med dessa halas. Det förlag sig med kolen och
halden utan man tog ner turen och fröarter.
Men då kunde man hålla med färsborda
lekar eller dansande man vanliga ungdomar
som ex. Nu är det ju ingen eller lönning längre

öppna dalar. När man rörde man folkdanser som
st. sal, polka, galopp och kadrilj. Sen dansade även
en mycket trivlig dans. Sen följde då att
man hoppade runt och händer och sångde om hänget
helt röra. Sedan rände man även till det ståtar,
varför man kommit och böjade dansas mot
varandra på sätta fall, att hennes främländska mol
damen

På fästningshuset. Porträten hoddes på men följer
 somman bland man, som var porträtt. Han
 gick och hämtade poster på Flensborgs Kloster,
 som var närmaste poststation. När han gick,
 så kände han för med läppen, så att han
 gick hukat i döden. Han hette Ida Björklund
 och kunde dröja åtta dagar, innan man
 fik närmare förhöring. Men fader och en annan
 avs resumemurade på Stockholms affärer.
 Det var den enda tidning som fanns på
 orten. Namnet Björklund hade en mycket
 lycklig broder, som gjorde hopp till alla han
 sedan gjick omkring och födde. Han hade
 målt i Gustaf Adolfs och prövade konsten,
 då bl.a. om man kunde dröja runt som
 man aldrig kom. Så saade han "J' l' del
 han väl far". Han skräckte idet på gall

26.

LUND'S UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

27

I Skolan nāgot råne och därför var hennes
kunskaper mycket bra

I Roslags köping föreläste han i vulsdagen 1842 att bönderna är icke obeskrifta om
egning aldras att bygga sitt hus, men att
många bönder som spronrade seg häremot
men fader häremot, som var mycket förtrolig
med dess fröfällningar, made därför att byggande
av ett hus men han hade, framtill att få de
andra med tio man avvisat att de förenade
utgjutne var ägnat tillortande från komunens
ekonomi. Tills att bojan föreläste sitt endast
ett litet hus, som användes till möllets.

Egentligen utloppades hela byggnaden av ett
endan man, som var mycket litet om därför
att han lagt till fästet sitt hus, som var
intygat i ett hus bedrivit hennes arbeten längre

dom, som hette Sigfrid. Han hade fransk examen. Som
är lärares var en mycket skicklig bokbindare.
Han halle tilltills med grattis från sin verk-
stad. Som den sista författnaren av olika arbeten gav han
författnade han fiskerionomi. Sigfrid var dock inte
mycket med kunskapserna. Han hade bland-
diktiga övningar efter diktamen i soga och gamla
testamente, bibliska historien samt räkning och
rätskrivning. Här lärares hadde då många cleser.
Hade de fått att klara undervisningen
spåra lärares brukade de till hjälpe arbeta
de huvudgäste och studerings i klassen nu så
kunde det hänta, att en flicka blev fast
att leda bänkens övningar. Det var obland
lite fast att upprätthålla ordning, da-
det kunde hänta att hon hade en
klax att leda beslutende av balsvarta

foghar, som böjde med hund. Ut hundet då
kände att meden den ensa klassen hade
huvning, såt hade fäktans klars upptäckning.
Men hörte var utscd att leda en sida
klars.

Eftur ful blec man förmått och lär, att
man mäster ej kunde gra majol. Så talita
böjde man emellertid att arbeta med
jorden. Sätta träd till den del huyak mere
under jullen, med undantag av den röd-
vändesgabe, som kunde aligen avsäg stöbolen
av djuren på gården. Samtdegh böjades
hunden. Såd hanma tid tryck over den
2. u. konfirmatens förberedelse eller matbröds-
förberedelsen. Självor konfirmaten avstulades
vanligen i slutet av april men ibland
kunde det dröja ända till maj månad.

På hösten, när man tagit in höden, brukade
 man slöja upp jorden. På vintern harsall
 man dräddel den. Men hade olika slags harsar.
 Men hade des et dag med träftivian och des
 en förs med fäimprinner. Fjäderharsar ha full-
 kommit senare. Om man ville utlägga harsar om
 bland örnen, så brukade man innan leveringen
 låta hestarna trasa över och då vände de in
 på vargrash. Man tödd i april eller i maj brukande
 på rådeleken. På slättbygden är alltid tödd
 på härd före än på högbygden. Man hade
 på sitt förd möjlighed sagt mindre vete men
 då sadde man ören harsar och koens. På en
 del ställen hade man kloster.